

ΣΗΜΕΙΩΜΑ
για τον νόμο «περί ευθύνης Υπουργών»

ΒΑΣΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

1. Η κατάργηση των ιδιωνύμων αδικημάτων είναι από κάθε άποψη επιβεβλημένη (κοινή θέση Κυβέρνησης - Ν.Δ.).

2. Ως προς την παραγραφή των αδικημάτων ορθότερη είναι η ισχύς των γενικών διατάξεων. Η άσκηση ποινικής δίωξης για κακούργημα επιτρέπεται πάντως μετά την παρέλευση πενταετίας από τη λήξη της βουλευτικής περιόδου κατά την οποία τελέσθηκε η πράξη μόνο με απόφαση των 3/5 ή των 2/3 του όλου αριθμού των βουλευτών (η λύση αυτή αποκλίνει κατά βάση από τις προτάσεις τόσο της Κυβέρνησης όσο και της Ν.Δ.).

3. Η παραπομπή αποφασίζεται από τη Βουλή χωρίς αυτοτελή διαδικασία ανάκρισης εκ μέρους Ανακριτή και Δικαστικού Συμβουλίου (οι προτάσεις της Κυβέρνησης και της Ν.Δ. αποκλίνουν εν προκειμένω).

4. Από τις τρεις προβαλλόμενες λύσεις για τον προσδιορισμό της απαιτούμενης πλειοψηφίας (απόλυτη, αυξημένη μεταβλητή, αυξημένη των 3/5) η δεύτερη αποτελεί, ως προς τον δικαιοπολιτικό λόγο της, ουσιαστικά παραλλαγή της τρίτης. Συνεπώς, η επιλογή θα ήταν καλύτερα να περιορισθεί μεταξύ των δύο βασικών εκδοχών, οι οποίες παρουσιάζουν άλλωστε και το πλεονέκτημα της απλότητας (αυξημένη προτείνει η Κυβέρνηση, απόλυτη η Ν.Δ.).

5. Η υποστήριξη της κατηγορίας ενώπιον του Ανωτάτου Ειδικού Δικαστηρίου από βουλευτές απορρέει από τους συναφείς ορισμούς του άρθρου 86 Συντ. (αποκλίνουσα ρύθμιση στις προτάσεις της Κυβέρνησης και της Ν.Δ.).

6. Ως προς την από κοινού παραπομπή των συμμετόχων ορθότερος φαίνεται, τόσο από δικαιοπολιτική όσο και από συνταγματική άποψη, ο χωρισμός της δίκης τους (αποκλίνουσα ρύθμιση στις προτάσεις της Κυβέρνησης και της Ν.Δ.).

Αθήνα, 12 Μαρτίου 1996